

Dosarul nr. 3ra-220/19

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – I. Țurcan
Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Eduard Zlatin împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării vechimii în muncă, includerea avantajelor salariale, achitarea diferenței la indemnizația de concediere și a pensiei,

împotriva deciziei din data de 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Eduard Zlatin, s-a casat hotărârea din data de 22 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii,

constată:

La 12 ianuarie 2016 Eduard Zlatin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne (în continuare MAI), prin care a solicitat contestarea actului administrativ, obligarea MAI la efectuarea recalculării vechimii în muncă cu includerea avantajelor de două luni vechime pentru o lună în serviciu, pentru perioada activității în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază al CGP, mun. Chișinău de la 08 august 1989 până la 07 februarie 1995, precum și pentru perioada activității în Izolatorul de detenție preventivă al CGP mun. Chișinău de la 07 februarie 1995 până la 28 septembrie 2007, cu recalcularea indemnizației de concediere, a pensiei și achitarea diferenței acesteia.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că în perioada de la 08 august 1989 până la 07 februarie 1995 a activat în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază al CGP, mun. Chișinău, iar în perioada de la 07 februarie 1995 până la 28 septembrie 2007 a activat în cadrul Izolatorului de detenție

preventivă. La 28 septembrie 2007 a fost eliberat din cadrul organelor afacerilor interne, cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI.

Eduard Zlatin a menționat că a activat în cadrul unei instituții de tip penitenciar, iar la eliberarea din serviciu nu i-a fost calculată corect vechimea în muncă, fapt ce a influențat cuantumul achitării pensiei.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 03 noiembrie 2015 a înaintat cerere prealabilă către MAI, prin care a solicitat să i se comunice care este vechimea sa în muncă în cadrul MAI, recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, eliberarea copiilor din dosarul de pensionare, precum și comunicarea perioadei de timp de muncă și serviciu efectuată în cadrul Izolatorului de detenție preventivă, reieșind din faptul că acesta era supus riscului vieții și sănătății, fiind în contact direct cu persoanele reținute, arestate.

La 14 decembrie 2015 Eduard Zlatin a primit setul de acte solicitat prin cererea prealabilă, însă, MAI a lăsat fără examinare solicitarea cu privire la recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, invocând faptul omiterii termenului de prescripție.

Reclamantul a indicat că prin ordinul Comisariatului General de Poliție, mun. Chișinău nr. 118 ef. din data de 28 septembrie 2007 a demisionat din cadrul organelor afacerilor interne cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, începând cu luna noiembrie 2007, fiindu-i calculată vechimea în muncă de 20 ani, 1 lună și 25 zile.

În opinia reclamantului, MAI urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculând două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază precum și în cadrul Izolatorului de detenție preventivă al CGP mun. Chișinău din considerentul că pe perioada efectuării serviciului în subdiviziunile menționate a fost supus riscului vieții și sănătății, fiind în contact direct cu persoane reținute și contagioase.

Prin hotărârea din data de 22 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de către Eduard Zlatin. (f.d. 41 și 44-47, vol. I).

Instanța de fond și-a argumentat concluzia prin faptul că Eduard Zlatin a demisionat din organele afacerilor interne la 28 septembrie 2007, dar s-a adresat cu cerere de chemare în judecată la data de 12 ianuarie 2016, contestând răspunsul MAI la cererea prealabilă din data de 01 decembrie 2015, prin care i s-a refuzat recalcularea stagiului de muncă pentru pensie, ca fiind o cerere tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 mai 2017 s-a respins apelul declarat de către Eduard Zlatin, s-a menținut hotărârea din data de 22 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău. (f.d. 144,145-149, vol.I)

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din data de 08 noiembrie 2017 a admis recursul declarat de către Eduard Zlatin, a casat decizia din data de 23 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată. (f.d.167-172, vol.I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 25 ianuarie 2018 s-a respins apelul declarat de către Eduard Zlatin, s-a menținut hotărârea din data de 22 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău. (f.d. 182,183-187, vol. I)

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din data de 23 mai 2018 a admis recursul declarat de către Eduard Zlatin, a casat decizia din data de 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată. (f.d.199-206, vol.I)

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Eduard Zlatin, s-a casat hotărârea din data de 22 aprilie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a obligat MAI să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Eduard Zlatin cu includerea avantajelor a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada activității în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază al CGP, mun. Chișinău de la 08 august 1989 până la 07 februarie 1995, precum și pentru perioada activității în Izolatorul de detenție preventivă al CGP mun. Chișinău de la 07 februarie 1995 până la 28 septembrie 2007, în rest s-au respins pretențiile ca fiind neîntemeiate. (f.d. 233, 234-242, vol.I)

În susținerea soluției adoptate instanța de apel a reținut că Eduard Zlatin, atât la depunerea cererii de chemare în judecată împotriva MAI, cât și la înaintarea cererii prealabile către MAI, prin care a solicitat apărarea dreptului la pensie, nu a omis termenul de prescripție.

Instanța de apel a concluzionat că prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios Eduard Zlatin întrunește condițiile ce îi acordă dreptul de a beneficia de avantaje la stabilirea vechimii în muncă și anume instituțiile în care a activat sunt o subdiviziuni indicate în pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din data de 21 februarie 1994 și nemijlocit și-a executat serviciul în izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie).

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 02 ianuarie 2019 a depus recurs MAI, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 2-3, vol.II)

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a încălcat esențial și aplicat eronat normele de drept material și procedural, ori activitatea lui Eduard Zlatin în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază al CGP, mun. Chișinău și în cadrul Izolatorului de detenție preventivă al CGP mun. Chișinău, prin prisma legislației în vigoare nu-i dă dreptul acestuia de a beneficia de înlesniri la stabilirea vechimii în muncă.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 09 octombrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 23 octombrie 2018, a expediat-o participanților la proces la data de 15 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 02 ianuarie 2019 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curtii Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către MAI este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către MAI inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas